

בקרובי אקדש

Nadav and Avihu Revisited

(1) ויקרא ט:כא-יב

(כא) ואת החזות ואת שוק המיזין הנקי אהרן תנופה לפני ה' כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה: (כב) וישא אהרן את ידיו וידו אלהים ויברכם ויִרְדּוּ מַעֲשֵׂת הַחַטָּאת וְהַעֲלָה וְהַשְּׁלָמִים: (כג) ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד ה' אל-פל-העם: (כד) ותצא אש מלפני ה' ותאכל על-המזבח את-העלה ואת-החלבים וירא כל-העם וירגזו ויפלו על-פניהם: (א) ויקחו בני-אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אתם: (ב) ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימתו לפני ה': (ג) ויאמר משה אל-אהרן הוֹא אֲשֶׁר-דִּבֶּר ה' לְאֹמֶר **בקרובי אקדש ועל-פני כל-העם אכבד וידם אהרן:** (ד) ויקרא משה אל-מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את-אחיכם מאת פני-הקדש אל-מחוץ למחנה: (ה) ויקרבו וישאם בכתנתם אל-מחוץ למחנה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה: (ו) ויאמר משה אל-אהרן ולאעזר ולאיתמרו בניו ראשיכם אל-תפרעו ובגדיכם לא-תפרמו ולא תמתו ועל כל-העדה יקצף ואחיכם כל-בית ישראל יבכו את-השרפה אשר שרף ה': (ז) ומפתח אהל מועד לא תצאו פך תמתו כי-שמן משחת ה' עליכם ויעשו בדבר משה:

(ח) וידבר ה' אל-אהרן לאמר:

(ט) יין ושכר אל-תשתו אתהו ובניך אתך בבאכם אל-אהל מועד ולא תמתו

חקת עולם לדורותיכם:

(י) ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור:

(יא) ולהודת את-בני ישראל את כל-החקים אשר דבר ה' אליהם ביד-משה:

(יב) וידבר משה אל-אהרן ואל אלעזר ואל-איתמרו בניו הנותרים קחו את-המנחה הנותרת מאשי ה' ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא: (יג) ואכלתם אתה במקום קדוש כי חקך וחק-בניך הוא מאשי ה' כי-כן צויתי: (יד) ואת חזה התנופה ואתו שוק התרומה תאכלו במקום טהור ואתה ובניך ובנותיך אתך כי-חקך וחק-בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל: (טו) שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני ה' והיה לך ולבניך אתך לחק-עולם כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה': (טז) ואתו שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על-אלעזר ועל-איתמר בני אהרן הנותרים לאמר: (יז) מדוע לא-אכלתם את-החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתהו נתן לכם לישאת את-עון העדה לכפר עליהם לפני ה': (יח) הן לא-הובא את-דמה אל-הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כַּאֲשֶׁר צויתי: (יט) וידבר אהרן אל-משה הן היום הקריבו את-חטאתם ואת-עלתם לפני ה' ותקראנה אתי פאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני ה': (כ) וישמע משה וייטב בעיניו:

(2) שמות כט:מג

וְנִעַדְתִּי שְׂמֹנֶה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִקְדַּשׁ בְּכַבְדִּי:

(3) שמות יט, כא-כב

(כא) וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה רַד הָעֵד בְּעַם פְּנֵי־הָרֶסוּ אֱלֹהֵי לְדָאוֹת וְנִפְל מִמֶּנּוּ רַב:

(כב) וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנְּגִשִׁים אֱלֹהֵי יִתְקַדְּשׁוּ פְּנֵי־פָרֹחַ בְּהֵם ה':

(4) ויקרא כא, ייב

(י) וְהִכְהִין הַגְּדוֹל מֵאֲחֵיו אֲשֶׁר־יוֹצֵק עַל־רֵאשׁוֹ שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמֵלֵא אֶת־יָדוֹ לְלַבֵּשׁ אֶת־הַבְּגָדִים

אֶת־רֵאשׁוֹ לֹא יִפְרֹעַ וּבְגָדָיו לֹא יִפְרֹס:

(יא) וְעַל כָּל־נִפְשֹׁת מֵת לֹא יָבֵא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא:

(יב) וּמִן־הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יַחֲלֵל אֶת מִקְדָּשׁ אֱלֹהֵיו כִּי נֹזֵר שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהֵיו עָלָיו אֲנִי ה':

(5) ויקרא ו, יב-טו

(יב) וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

(יג) זֶה קָרְבַּן אֶהְרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר־יִקְרְיבוּ לָהּ בְּיוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ עֲשִׂיֹרֶת הָאָפֶה סֹלֶת מִנְחָה תָּמִיד

מִחֲצִיתָהּ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתָהּ בָּעֶרֶב:

(יד) עַל־מַחְבַּת בִּשְׁמֹן תַּעֲשֶׂה מִרְבֵּבֶת תְּבִיאָנָה תִּפְיֵל מִנְחַת פְּתִים תִּקְרִיב רֵיח־נִיחֹחַ לָהּ:

(טו) וְהִכְהִין הַמִּשְׁחָ תַּחְתּוֹ מִבְּנֵי יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חֲקֵעוֹלָם לָהּ כְּלִיל תִּקְטָר:

(6) ספרא ויקרא ויקרא יג:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהְרֹן: הוּא אֲשֶׁר דָּבַר יי לֵאמֹר בְּקִרְבֵי אֶקְדֹשׁ - זֶה דְּבוּר נֹאמֵר לוֹ לְמֹשֶׁה מִסִּינֵי, וְלֹא יָדְעוּ עַד

שָׁבָא מַעֲשֶׂה לִידֵיו, שְׁנֹאמֵר: וְנִעַדְתִּי שְׂמֹנֶה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל, וְנִקְדַּשׁ בְּכַבְדִּי.

כִּינֹן שָׁבָא מַעֲשֶׂה לִידֵיו, אָמַר מֹשֶׁה לְאֶהְרֹן:

"אֶהְרֹן אַחִי! לֹא מֵתוּ בְּנֵיךְ אֶלָּא עַל קִדְשֵׁי שְׁמוֹ שֶׁלְקִדְשׁ בְּרוּךְ הוּא."

כִּינֹן שִׁידַע אֶהְרֹן שֶׁבְּנֵי קִדְשׁ הַמְּקוֹם הוּ, שְׁתַּק, וְקִבַּל שְׂכָר עַל שְׁתִּיקָתוֹ.

(7) רש"י ויקרא יג:

הוּא אֲשֶׁר דָּבַר וְגו' - הִיכֵן דָּבַר? וְנִעַדְתִּי שְׂמֹנֶה וְנִקְדַּשׁ בְּכַבְדִּי, אֵל תִּקְרִי: בְּכַבְדִּי, אֵלָּא: בְּכַבְדִּי.

אֵמַר לוֹ מֹשֶׁה לְאֶהְרֹן: אֶהְרֹן אַחִי, יוֹדַע הֵייתִי שִׁיתְקַדֵּשׁ הַבַּיִת בְּמִיּוֹדְעֵי שֶׁל מְקוֹם,

וְהֵייתִי סְבוּר אוֹ בִי אוֹ בְךָ, עִכְשָׁיו רוּאָה אֲנִי שֶׁהֵם גְּדוֹלִים מִמֶּנִּי וּמִמֶּךָ.

(8) רשב"ם ויקרא י:ג

ויאמר משה אל אהרן – אל תתאבל ואל תבכה ואל תחדל מן העבודה, כי הדבר הזה אשר אני אומר לך, הוא אשר דבר י"י בקרובי אקדש – בכהנים גדולים הקרובים אלי לשרתני אני רוצה להתקדש, ולא שיתחלל שמי ועבודתי. שכן אמר לי הקב"ה: והכהן הגדול מאחיו וגו' את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרס (וגו') ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו, הא אם לא יצא קידש. ואין מוקדם ומאוחר בתורה. ולכך אל תניח העבודה, שאתה כהן גדול, ולא תצא ולא תחלל, אלא יתקדש הקב"ה ועבודתו על ידך. ועל פני כל העם אכבד – זהו כבוד שכינה, שרואה בניו מתים ומניח אבלו בעבודת בוראו.

(9) ר' יוסף בכור שור ויקרא י:ג

הוא אשר דבר ה' {לאמר} בקרובי אקדש – ופרוש אשר דבר בפרשת כהן גדול באמור אל הכהנים, שכתוב שם בכהן גדול: ועל כל נפשות מת לא יבא, לאביו ולאמו לא יטמא, וכתוב: את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרס. וזהו בקרובי אקדש, שהוא מכובד על ידי כהנים גדולים שהם "קרובי", לא ימצא בהם דרך אבילות. ובזה על פני כל העם אכבד – אהי נכבד. ואף לבני אהרן, אף על פי שהם הדיוטים, אמר כן, לפי שעתה נמשחתם תחילה הרי אתם ככהנים גדולים היום.

(10) ר' יוסף בכור שור ויקרא י:ט

יין ושכר אל תשת – אף על גב שנותנין יין ושכר לשאר אבילים, שנאמר: תנו שכר לאובד ויין למרי נפש, אתה ובניך אל תשת, כי אתם אסורים בו בעת בואכם אל אהל מועד, ויש בו חיוב מיתה.

(11) מלאכי ב, ד-ז

(ד) וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את-לוי אמר ה' צבאות: (ה) בריתו היתה אתו החיים והשלוש ואתגם-לו מורא ויראני ומפני שמי נחת הוא: (ו) תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא-נמצא בשפתיו בשלוש ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון: (ז) כי-שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא:

(12) ישעיהו סא, ו

ואתם כהני ה' תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתימרו:

(13) שמות יט, ג-ו

(ג) ומשה עלה אל-האלהים ויקרא אליו ה' מן-ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: (ד) אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על-כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: (ה) ועתה אם-שמעו תשמעו בקלי ושמרתם את-בריתי והייתם לי סגולה מכל-העמים כי-לי כל-הארץ: (ו) ואתם תהיו-לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל-בני ישראל: